

PAVLOV Hoenders

Door Yuri Dimitriev
(Letland)
Eindcontrole: Irina
Moiseyeva (Rusland)

Het Pavlov hoen is een zeer oud Russisch ras, genoemd naar de plaats waar ze zijn gecreëerd, Pavlovo, in de provincie Nizhiy Novgorod, aan de rivier de Oka. Het is nu bekend als Pavlovo - stad.

Foto: Yuri Dimitriev.

In Pavlovo werd het 'Pavlovskaya' hoen voor het eerst geshowd en volgens de classificatie behoort dit hoen tot de Oost-Europese rassen. Het is een echt sierhoen.

Noot van de redactie: De namen Pavlovskaya, Pavloff, Pavlov, Pawlow, Pavlovskie en dergelijke zijn in verschillende tijden in verschillende landen gebruikt. In dit artikel houden we ons verder aan de naam: Pavlov.

**Onder: Panoramisch gezicht op Pavlovo aan de Oka rivier.
Foto: Wikipedia.**

Deel 1 Geschiedenis van het ras

Als we naar de oorsprong van het ras kijken zien we dat deze terug gaat naar de 18de eeuw. Deze hoenders werden al gefokt ten tijde van Catharina II. Het verhaal gaat rond dat de voorouders van dit ras van de hoenderhof van Catharine II , tsarina van Rusland, kwamen.

Het ras werd voor het eerst genoemd in de geschriften van de Russische wetenschapper/reiziger P.S. Pallas. [Pallas Petro. Zoographia Rosso-Asiatica, sistens omnium animalium in extenso Imperio Rossico et adjacentibus maribus observatorum recensionem, domicilia, mores et descriptions, anatomen atque icons plurimorum. 1811 V. II. P. 88-92.]

Pallas beschreef gekuifde kippen met bevederde poten in de kleuren zilver- en goud getoept. Later werden de hoenders die Pallas zo precies beschreven had, Pavlovs genoemd, naar hun ontstaansplaats.

De Pavlov is een zuiver ras, met een eigen standaardbeschrijving. Ze zijn anders dan alle andere Russische rassen, want ze werden speciaal geselecteerd en behoed voor ongewenste kruisingen met andere rassen. De liefhebbers van het Pavlov-hoen in Pavlovo gaven de fokkerijgeheimen van generatie op generatie door. Zij hielden zich strikt aan de eisen van het ras. Langzaam maar zeker kreeg het Pavlov-hoen de wereldwijde faam als het nationale Russische ras. Het ras wordt beschouwd als een meesterwerk van hoenderschoonheid van de 18de eeuw. Helaas is er niet veel informatie uit die tijd.

Tegen het einde van de 18de eeuw werd het Pavlov-hoen in veel Russische provincies gefokt. Deze prachtige hoenders waren een sierraad op verscheidene tentoonstellingen en hun fokkers ontvingen hoge beloningen. Op de 'Acclimatisation Exhibition' gehouden in de dierentuin van Moskou in 1878, werden Pavlov-hoenders van 3 verschillende fokkers tentoongesteld. Twee fokkers hadden goud zwartgetoepte ingezonden en de derde zwarte Pavlovs. Na afloop van de show werden de zwarte Pavlovs geschonken aan de dierentuin van Moskou. In 1881 werden Pavlov-hoenders genoemd bij de 1^e show die werd gehouden door de "Hoenderfokkersvereniging van Moskou". Er werden daar goud- en zilver

zwartgetoepten geshowd. Ze werden ook getoond op andere shows van dezelfde vereniging.

Tijdens de 5de show van de Moskouse vereniging in 1884 won het ras de zilveren bokaal.

Er is nog informatie bewaard uit 1889 over E.A.A. Skornyakov die zilver zwartgetoepte Pavlovs fokte.

Op een Pluimvee Tentoonstelling in 1892 wonnen twee fokkers prijzen met hun 'grijze' (blauwe) Pavlovs; de zilveren medaille ging naar I.I. Sokolova en de bronzen medaille naar E.F. Romanova. In hetzelfde jaar werden goud zwartgetoepte Pavlovs getoond op een show in Moskou, georganiseerd door de Moskouse Hoenderfokkersvereniging. Ze wonnen de bronzen medaille.

Links: Zilver Pavlov hen (foto uit 1906)

Laten we eens de gids van hoenderfokkers uit 1909 openslaan. De volgende fokkers werden genoemd:

De goud zwartgetoepten werden gefokt door: S. Nenukova (uit N. Novgorod); A. Rogovskiy (uit Kazan) en O. Fedotov (uit Pavlovo).

Zilver zwartgetoepte Pavlovs werden gefokt door:

P.A. Klugina uit Moskou, S.S. Nenukova uit N. Novgorod, E.V. Fedorovskoy uit Kovrov, A.M. Cherbakova uit Pushkino en O.M. Fedotova uit Pavlovo.

Op de eerste show van 'The Russian Agricultural Poultry Society' in 1897 was een trio goud zwartgetoepte Pavlovs ingezonden. Bij het bestuderen van oude catalogi zagen we dat er elk jaar Pavlovs op shows waren. In 1899 werden er vier trio's Pavlovs geshowd; in 1900 werden zes trio's tentoongesteld; in 1901 troffen we tien trio's aan en in 1902 werden drie trio's geshowd.

In 1906 op de 'Russische Landbouw en Handel Pluimvee Show' werden zes trio's Pavlovs getoond. Zilver- en goud zwartgetoepte Pavlovs werden ook tentoongesteld in 1911 op de internationale hoendershow te Turijn (in Italië) en ze wonnen daar gouden medailles.

In 1899 stelde het Organiserende Bestuur van de Internationale Show, gehouden in St. Petersburg, een beknopte standaardbeschrijving op van de Pavlovs en beschouwde het als het nationale Russische ras. Dat jaar werd ook de voorlopige 'Russische Standaard van Perfectie' opgesteld. De volgende kleuren werden beschreven: zilver zwartgetoept, goud zwartgetoept, zwart met witte kuif, blauw met witte kuif en volledig wit. De meest zeldzame van deze variëteiten was de zwarte met witte kuif en gele poten.

Onder: Kopstudies van opgezette zilver zwartgetoepte Pavlovs in het State Darwin museum, Moskou.

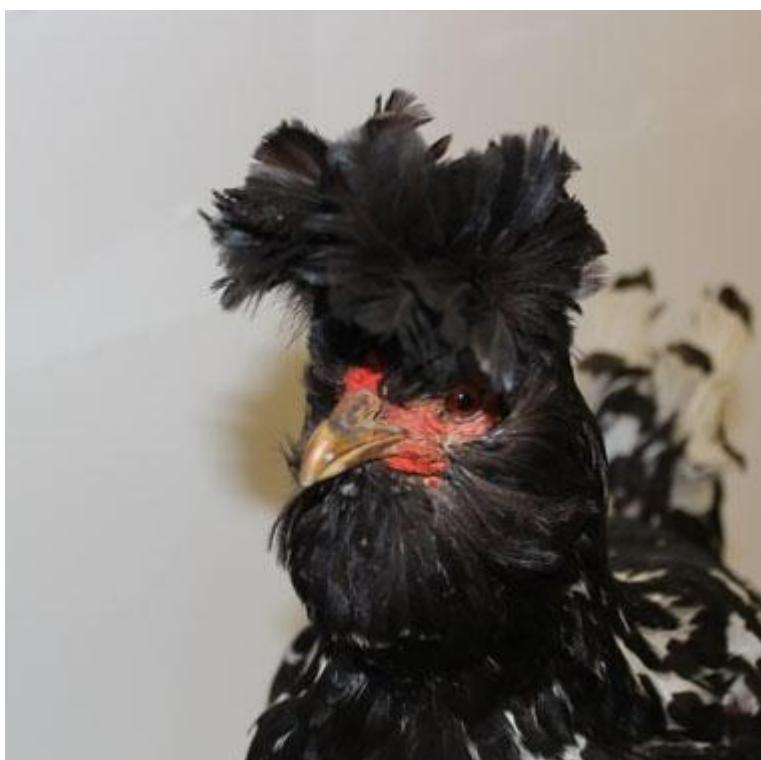

I. Abozin beschreef in 1895 dat de Pavlovs die veel aangetroffen werden langs de Wolgarrivier, diverse kleuren bevedering hadden. In 1905 werd de Pavlov opgenomen in de standaard als het 'Russische hoenderras'.

Buitenlandse fokkers hadden ook belangstelling voor dit Russische ras. In 1894 verschenen Pavlovs in het buitenland, in Duitsland (Leipzig) en Oostenrijk (Wenen). In 1884 liet de Duitse professor Curn weten: "Een van mijn studenten bracht twee trio's Pavlovs voor me mee uit Moskou. Hij had ze gekregen van één van de beste fokkers. De trio's bestaan uit een haan en twee hennen en hadden een prijs gewonnen op een show in Moskou".

In 1898 was Mariuca Grineva, de Russische pluimveespecialist, in Wenen. Na haar bezoek schreef ze dat ze de hoenderhof van de Oostenrijkse vereniging had bezocht, waar het Russische Pavlov-hoen werd gehouden. We weten dus dat er goud zwartgetoepte Pavlovs waren in hoenderhoven in Groot Brittannië, Duitsland en Oostenrijk.

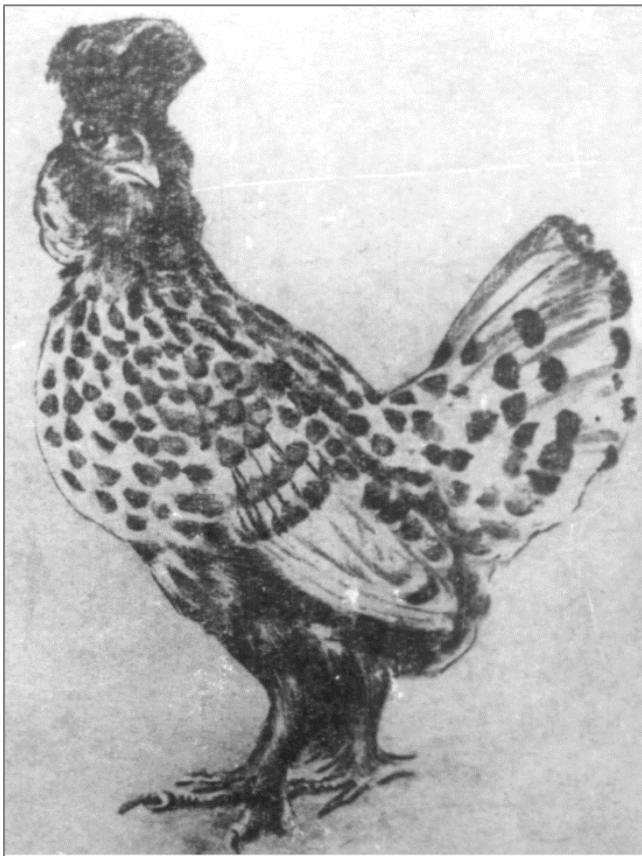
Tegen het einde van de 19de eeuw verschenen deze hoenders nog slechts af en toe op tentoonstellingen en daarna verdwenen ze volledig. Vele kenners zagen een verband met de opkomst van buitenlandse rassen; de hoenderhoven waren bevolkt met deze nieuwe rassen. Het zij zo.

Noot van de redactie: 4 recente foto's van opgezette Pavlovs uit 1922, beschikbaar gesteld aan Aviculture Europe door Igor Fadeev, curator van het State Darwin Museum in Moskou. We waren vooral geïnteresseerd in de originele kamvorm, maar helaas is die toch niet zo goed zichtbaar als we gehoopt hadden. Volgens Hein van Grouw, curator Tring Museum UK, liet men in die tijd de kam meestal gewoon opdrogen op een opgezet dier. Het is dan dus de originele kam, maar uiteraard enigszins vervormd omdat hij verdroogd en verschrompeld is. (Opmerking door de auteur: De Pavlov heeft een 2-hoornige kam.)

In 1899 kregen I. Abozin en S. Hudepev de taak om Russische hoenderrassen te selecteren, inclusief Pavlovs, voor het 'Russische Departement van de Internationale Hoender Show'.

Abozin bezocht verscheidene plaatsen zoals Moskou, Tula en Rostov. In deze steden werd de Pavlov op ruime schaal gefokt, maar ze waren volledig verdwenen in 1899. Hij hoopte het ras in het dorp Pavlovo aan te treffen, waar de oorsprong van het ras lag. Na zijn bezoek zei hij: "Ik heb veel gehoord over Pavlovo, als de geboortegrond van het Pavlovhoen. Ik zag iets wat ik niet verwacht had. Overal in Pavlovo tref je rashaenders aan, maar meestal Spaanse Witwangen, Langshans, Plymouth Rocks, Cochins en vechthoenders. Ik was teleurgesteld en verrast dat er nauwelijks Pavlovhoenders waren. Het duurde heel lang voordat ik zilver zwartgetoepte Pavlovs had gevonden. Ik heb er twee hennen gekocht en een haan in een naburig dorp. In Pavlovo kreeg ik een trio goud zwartgetoepte hoenders en in Gorbatovka vond ik een paar zwart-witkuif Pavlovs. De goud zwartgetoepte hoenders waren goed van type, maar de zwart-witkuif zijn nauwelijks bekend bij onze fokkers. Ze lijken op Hollandse kuifhoenders, maar dan met baard en bakkebaarden, nauwelijks zichtbare oren en lellen, en ze hebben gele poten. Volgens oude fokkers, fans van de Pavlovs, waren Pavlovs vroeger forser, in het bijzonder de zwarten met witte kuif. Het waren middelgrote hoenders. Hun eieren waren ook groter. Nu zijn ze laag gesteld en kleiner dan een kleine boerenkip".

Boven: Zilver zwartgetoepte Pavlov hen en haan (rechts) – Tekening uit 'De genetica van het Pavlov-hoen' (1926).

Na zijn bezoek aan Pavlovo meldde Abozin in zijn rapport: "Oude Russische hoender- en ganzenrassen werden verdrongen door moderne buitenlandse rassen".

Aan het begin van de 20ste eeuw waren er nog Pavlovs aanwezig in het noordelijke deel van Rusland.

De laatste informatie dateert uit de twintiger jaren van de vorige eeuw. Het meest interessante artikel daaromtrent is geschreven door A.S. Serebrovsky; 'De genetica van het Pavlov-hoen' (1926). In dit artikel zet hij de vererving van de speciale kenmerken van het ras uiteen.

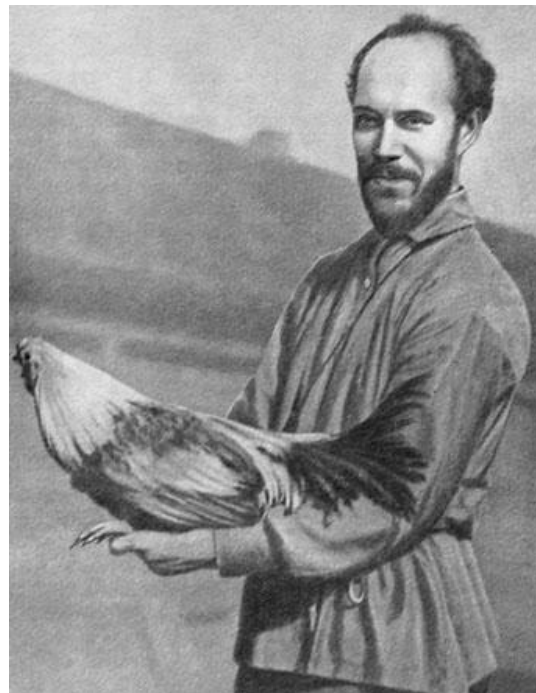
De genetici waren zeer geïnteresseerd want alle kenmerken konden terug gevonden worden in latere generaties.

Serebrovsky beschrijft dat hij in 1920 een haan en twee hennen kocht in de kleurslag zilver zwartgetoept. In zijn experimenten nam alleen de haan deel; de hennen legden geen bevruchte eieren. In 1923 bezocht hij Pavlovo opnieuw, maar het Pavlov-ras was daar toen volledig verdwenen.

Rechts: A.S. Serebrovsky in het proefstation in Anikovo, 1925.

Serebrovsky kruiste de Pavlov met hennen van andere rassen en concludeerde dat het bij de Pavlov andere genen waren die zorgden voor dezelfde kenmerken die werden aangetroffen bij andere rassen, zoals bijvoorbeeld genen voor de kleurslag en bevederde poten. De conclusie was dat de oudere rassen niet hadden bijgedragen aan het ontstaan van het Pavlov-hoen.

In het artikel, opgedragen aan A. Serebrovsky in 2012, ter ere van zijn 120e verjaardag, [Studies in Chicken Genetics. Commemorating the 120th Anniversary of the Outstanding Soviet Geneticist A. S. Serebrovsky (1892–1948) Authors: I. G. Moiseyeva, M. N. Romanov, A. A. Nikiforov, and N. B. Avrutskaya] werd duidelijk dat Sovjet genetici door zijn gegaan met onderzoek op hoenders, waaronder Pavlovs. Zij deelden hun ervaringen met buitenlandse onderzoekers.

Huidige Pavlov fokkers kunnen hun informatie halen uit oude afbeeldingen, foto's en ansichtkaarten. De eerste afbeeldingen in kleur van zilver- en goudzwartgetoepte Pavlovs werden gepubliceerd in 1905 in Het album Gedomesticeerde Hoenderrassen. Er is ook een serie gekleurde ansichtkaarten uitgegeven met 'Russisch rassen'.

Boven en rechts: Tekeningen van zilver-zwartgetoepte en goudzwartgetoepte Pavlovs uit het boek: Album van de Gedomesticeerde Hoenderrassen (1905).

Op de afbeeldingen zie je niet alleen het hoen in zijn geheel, maar worden ook specifieke onderdelen van het dier beschreven.

De zwart-wit tekeningen en de tekeningen in kleur van de kippen, die de resultaten weergeven van de experimenten op het wetenschappelijk station Anikovo, onder leiding van A. Sérébrovsky (1926), zijn ook zeer interessant voor liefhebbers en specialisten van de verschillende kippenrassen.

Deel 2, over de restauratie van het ras, plus de officiële Standaardschrijving, kunt u lezen in het volgende nummer.

Onder: Deze Pavlov haan wenst met zijn gekraai alle lezers van Aviculture Europe een Gelukkig Nieuwjaar! Foto: Yuri Dmitriev.

Copyright ©2014

All rights reserved by the Aviculture-Europe Foundation.

Dit is een publicatie uit het online tijdschrift www.aviculture-europe.nl

Nederlandse uitgave ISSN: 1871-6865

U mag deze tekst / foto's niet kopiëren, distribueren, zenden of publiceren zonder schriftelijke toestemming.

